

REDACTIA ȘI ADMINISTRATIJA
BdI Regele Ferdinand No. 5.
A R A D.
Redacția pentru Banat: TIMIȘOARA,
Hotel „Ferdinand“ camerele Nr. 21 și 22.
DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

Ecoul

Apare zilnic la orele 3 după amiază

Note zilnice

Chercher la femme...

Sub titlul acesta am primit astăzi la redacție rândurile de mai jos, în chestiunea despre care a fost vorba săptămâna trecută în coloanele „Ecoului“: a căsătoriilor mixte, a legăturilor neconstințite de ofițerul stării civile dintre români și minoritățile de moravuri ușoare, și a prejudiciilor de tot felul ce le aduc aceste căsătorii și aceste interlope legături vieții românești și intereselor românești:

Onor. Redacției „Ecoul“,
Arad

Am urmărit cu mult interes cele apărute în ziarul dumniavoastră în legătură cu minoritățile și cu străinele domniri noiștri (cu bulendele, cum le-ați zis dumniavoastră), și sunt și eu de acord întru toate: că numai spre binele neamului și spre năstărire a românismului a celor cu astfel de legături, nu sunt aceste căsătorii și aceste — prea eufemistic numite în coloanele dumniavoastră — flirturi cu bulendele străine.

Nu știu ce rezultat ar putea avea publicistica acestei chestiuni, dar dumniavoastră dați-i-o năimel! Chiar dacă nu convingeți pe nimeni dintre cei încăpuți în asemenea mreji, puteți avea satisfacția că convingeți, că ați avertizat pe cei neajunși încă în asemenea pericol, — și-i deajuns și-atâta!

Să mi dați voie să adaug și eu unele, altele la cele spuse în chestia aceasta de redacția dumniavoastră și de cititorii cari au luat cuvântul săptămâna trecută. Și anume, vreau să atrag atenția asupra părții degradante a acestor mezalianțe.

Am cunoscut în viața mea, și mă refer la ținuturile eliberate, cetățenii ca acestea de-o pildă: Un slujbaş important la stat, cu titluri academice serioase, cu o ascendență care le face cinstite părinților săi, un om, în sfârșit, foarte onorabil, și-l pune naiba să ridice până la înălțimea lui o otreapă. Ei, bine! Dacă otreapa era de origine românească, i s'ar fi închis toate ușile. Dar e minoritară, are drept deci să facă parte din hailaif, iar ca răsplată își silește soțul să boscorodească cu ea, chiar și în societate românească, numai pe limba ei arpadiană, și îi crește copiii numai în această limbă, cu bonă ungueroaică, la școală unguerească.

Un altul era ofițer superior. Nu știu calitatea nevestei sale minoritare de dinainte de cununie, dar am fost martor unei scene, foarte degradantă (nu numai în fața mea ci a tuturor prezenților): era în loja oficială, la zece Mai, într'un oraș din Ardeal, și când bărbatul său a trecut cu defilarea pe dinaintea publicului oficial, numai ce am auzit-o: „Feszessebben, Nelul!“ — „Mai drept, Nelule!“

Un altul, dintr'un alt oraș desrobbit pe unde am trecut, ocupa o funcție — mai corect o demnitate — așa de mare, încât mai bine să nici n'o împărtășesc cititorilor. Nu era însurat cu minoritară, dar l-a pus Aghiufă

să se ncurce neoficial cu una, — cu una atât de inferioară sub absolut toate raporturile, inclusiv cel moral, încât iarăși mai bine să nu precizez. Ei bine, îl putea vedea întreg târgul la braț cu ea, ceea ce nu și-ar fi permis și nu i s'ar fi permis de sigur, dacă foarte puțin nostima jumătățică neoficială (mai era și-atât de puțin nostimă, pe deasupra) era o română. Dar încă, asta treacă, meargă. Menajul acesta mergea pe ungurește. Noroc că situația nu permitea să vină pe lume urmași. Ar fi fost vai de românismul lor!

Pe urmă, altul. L-am cunoscut ca pe un foarte nflăcărat naționalist, în cel mai bun sens al cuvântului. Nu știu cum a călcat într'o zi cu stângul, că am aflat că și-a pus pirostriile în cap cu popă unguerec, și-apoi nu s'a mai oprit până n'a ajuns în brațele celor din loja masonă a respectivului orașel. Dar măcar dacă nu și avea această căsătorie decât această singură latură degradantă: renegarea! A fost o mezalianță ca mai toate căsătoriile minoritare.

Multe, foarte multe asemenea exemple v'aș mai putea cita, dar sunt de-ajuns pentru astăzi.

Să nu te crucești în fața unor astfel de abdicări?

Aveți dumniavoastră dreptate! Prea multă dreptate! Nu în asemenea chip se desrobește un popor care numai se chiamă că s'a eliberat.

Cu toată stima:
A. B. C.

Blestemăție unguerească

Iredenta unguerească face de când cu declarațiile d-lui Barthou o curte grozavă »Franței celei noi«, — adică defetiștilor recrutați de Staviski pe seama revizionismului.

Un exemplu de modul cum se face această curte: În ziarul »Magyarság« a apărut o caricatură, în care un soldat ungar înarmat până 'n dinți, își dă mâna cu »Franța cea nouă«, în fața unei spânzurători de care atârna un bătrân: d. Louis Barthou. Fără coment.

I s'a înfundat iarăși „domnișoarei“ Zilahy Irén

Budapesta, 31. — Vestita artistă trecută și pela Arad, Zilahy Irén, cunoscută biblic înaintea lui Staviski de un român care și-a pierdut cu ea reverența, milioanele și cinstea, a fost expulsată din Paris, ca cea dintâi victimă a noii legi pentru protecția muncii naționale franceze (a celei cinematografice, nu a celeilalte, cu care se îndeletnicea acolo expulzată).

Alte fraude de sute de milioane ale jupânilor dela „Lomaș“

— Năravul din fire n'are lecuire. — Cele 20 de arestări dela Zagreb —

Vă aduceți — cum nu! — aminte de fraudele de circa un miliard de lei ce s'au desoperit în dauna statului român la faimoasa societate forestieră „Lomaș“, pe vremea când această bandă feroce cu prezența ei Aradul! Și vă mai aduceți de sigur aminte ce s'a ales de toată ancheta: dela 200 și vreo 80 de milioane lei, cât fusese, amenda lui „Lomaș“ s'a redus prin bunăvoința sperțarilor la 10 milioane! Cu atât s'a amendat o societate de bandiți, care a păgubit România cu un miliard! Nici tu despăgubiri, nici tu închisoare, nimic, nimic! Jupânii

au fost lăsați în voie, și s'au mutat apoi la București, ca să opereze și mai di granda! Nu știu dacă ați urmărit urmarea. Urmarea este, că de-atunci faimoasa „Lomaș“ a pus mâna pe încă câteva masive păduroase în preț de miliarde, în Muntenia, în Ardeal. Iată ce se poate la noi! Și-acum să vedeți ce pățesc bandiții în țări mai conștiente. Societatea „Lomaș“, după cum se știe, este filiala unei societăți „Nașici“, cu centrala fictivă în Elveția și cu centrala adevărată la Budapesta. „Nașici“ are ex-

ploantări și în Iugoslavia, și are și-acolo o filială de felul celei dela noi, la Zagreb. Firește că jupânii din Iugoslavia ai bandei budapestane nu-s mai cinstiți decât cei din România. Deci fac și ei ce fac cei dela „Lomaș“. Acum au fost prinși cu fraude de 200 de milioane dinari în dauna statului iugoslav. Rezultatul: 20 de reprezentanți din Iugoslavia ai lui »Nașici« au fost băgați în închisoare! Repetăm iarăși ce-am mai spus de sute și sute de ori: Vom ajunge noi vreodată să 'nvățăm ceva dela sârbi?

Când ajunge un oraș pe mâna francmasonilor

— Cărdășia comisiei interimare a Aradului cu comunitatea israelită pune în primejdie viața cetățenilor —

De vreo două săptămâni — precum am mai arătat în două rânduri în coloanele acestea — publicul arădan e martorul unei ne mai pomenit de scandaloase îndrăzneli ce o 'ncearcă comunitatea izraelită din Arad, ajutată de complici-tatea unei comisii interimare municipale care-și închipuie că o să i se tolereze la infinit orice bătaie de joc, orice cutezanță. După ce l-au îngropat pe Bela Barabás cu funeralii municipale, după ce a scutit de impozitul comunal imobilul lojii francmasonice, după ce a pus pe capul arădanilor acel bir

special de 2 milioane și jumătate pentru ghiftuirea lui Kauffmann și-a avocaților lui, primăria francmasonă a Aradului ni-a rezervat acum o nouă provocare: a comunității izraelite, căreia i-a permis să pună în joc viața cetățenilor prin edificări neincuviințate de serviciul tehnic, și să exproprieze trotuarul principal al bulevardului Regina Maria, ca să zidească pe-acest trotuar o baracă, slujind aspectul bulevardului, făcând imposibilă circulația și cauzând daune negustorilor din partea locului și în primul rând librăriei românești „Diecezana“.

era înregistrată nicio cerere, nici pentru aprobarea edificărilor la palat, nici pentru aprobarea barăcii de pe corso! Adevărat că la dosarul comitetului edilitar figurează un plan al barăcii, datat din această zi: 16 Iulie, dar ne'nsoțit de nicio cerere. Sic!

La 16 s'a adus deci hotărîrea comitetului edilitar, la 17 s'a băgat petiția, privitoare însă numai la etaje, apoi la 19 Iulie, sub no. 20368, fundația „Fischer Eliz“ face cerere ca să i se aprobe edificarea barăcii pe corso, și 'n plus: să i se dea pe stradă (ca să bareze și restul străzii!) un teren de 60 metri pătrați, unde să-și așeze materialele de construcție.

Ați auzit îndrăzneală! Dar să continuăm cu cronologia: La 19 Iulie s'a cerut aprobarea barăcii, care a fost aprobată fără cerere la 16 Iulie, ca apoi la 23 Iulie să iasă la fața locului un om dela comitetul edilitar, d. Szobota, și să refereze favorabil, comitetului edilitar, pentru aprobarea dată deja a barăcii.

Comisia interimară își dă totuși aprobarea! În timpul când se cereau și se decideau sau se opinau acestea, lucrările barăcii erau începute, și au ajuns până la acoperiș. În acest stadiu erau, când

Ce poate îndrăzni o comunitate izraelită când o primărie a ajuns pe mâna francmasonilor

Precum am mai arătat, comunitatea izraelită s'a datat la această îndrăzneală pentru că vrea să edifice niște etaje la palatul „Fischer Eliz“, și nu putea găsi un local câtu-i orașul de mare pe seama unui negustor chiriaș pe care trebuie să-l evacueze spre a putea începe edificarea etajelor, ci a trebuit să-l instaleze într'o baracă în mijlocul trotuarului, pe corso.

Ca să fie curat francmasonă această îndrăzneală, baraca s'a clădit fără autorizarea nimănui. Primăria și-a dat asentimentul abia după ce baraca a ajuns la acoperiș.

Dar povestea acestei autorizări este ceva mai lungă. Și-i tot atât de francmasonă, ca tot

ce face factuala comisie interimară a acestui oraș. Să o arătăm, pentru că-i ne mai pomenită. Iată-o:

La 17 Iulie, sub numărul 19961, fundația „Fischer Eliz“ a comunității izraelite bagă la registratura primăriei o cerere, ca să i se autorizeze edificarea etajelor la palatul fundației. În cerere nu e vorba despre baracă.

La 16 Iulie însă, adică cu o zi înainte, comitetul edilitar s'a întrunit și a adus o hotărîre, prin care spune că »nu propune aprobarea planurilor (referitoare la etaje), însă aprobă ghereta« (baraca).

Aceasta la 16 Iulie, când nu

Alt caz Kauffmann la orizont

— Grăbiți-vă și dați lui Moritz Hermann milionul până nu vine justiția să-i respingă pretenția! —

Precum se știe, comisia interimară a Aradului și cu un complice al ei din ministerul de interne, a pus pe capul arădanilor un impozit special de trei milioane, destinat lichidării litigiilor dintre primărie și diverșii ei reclamanți.

Impozitul era destinat lui Kauffmann și avocaților săi, dar, în chip șmecheresc, nu s'a scris aceasta în decizia prin care a fost instituit, pentruca dacă totuși justiția se va pronunța în contra lui Kauffmann — așa cum s'a și pronunțat — să poată veni să se infrupte din el alți reclamanți, cu avocații lor.

Nu mai așa pot să stea lucrurile, de vreme ce comisia interimară a d-lui dr. Ursu refuză și până astăzi să dea impozitului kauffmănesc o destinație obștească.

O spunem aceasta ca să facem o rectificare.

Și anume:

Scrisesem deunăzi că s'a hotărât în sfârșit, în contul impozitului kauffmănesc, terminarea școlii românești din Grădiște.

Adevărul este că s'a hotărât terminarea școlii, dar grădiștenii cari au bătut în scopul acesta pela toate ușile oficiale, nu atrag atenția că suma de un milion o sută mii ce s'a destinat școlii, nu e din impozitul special, ci dintr'un împrumut de un milion. Așa se face că era cât pe ce să nu se mai hotărăscă nimic, deoarece împrumutul fiind de un milion iar devizul școlii de un milion și 100 de mii, d. dr. Ursu refuză să caute suta de mii de altundeva.

Prin urmare:

Impozitul kauffmănesc de 3 milioane rămâne tot cu destinația veche: pentru lichidarea litigiilor ce le au diferiți re-

clamanți cu primăria.

200 de mii și ceva din acest impozit sunt destinați deja: și anume, fostului primar Boțioș și celor doi ajutoari de primari ai săi, pentru plata leșilor pe 4 luni, cât timp au fost suspendați ilegal.

Rămân 2 milioane opt sute de mii.

Pentru un milion din această sumă s'a și găsit un amator.

E un domn Moritz Hermann, care a dat în judecată primăria pentru această sumă, cerând despăgubiri fiindcă i s'a anulat concesiia cinematografului comunal din Grădiște.

Procesul s'a fixat pe ziua de 18 Sept.

Mai știi? Poate se va încerca și prejudicierea acestui proces, prin vr'o hotărâre a comisiei interimare și a Tănăsescu-ului ei!

Noul guvern austriac a fost constituit

— Italia nu mai crede în Germania —

Noul guvern austriac a fost constituit sub președinția d-lui Schuschnigg, vicecancelar fiind numit prințul Starhemberg.

Cancelarul Schuschnigg va conduce și ministerele Apărării Naționale, Justiției și Instrucției Publice.

Vice-cancelarul Starhemberg este însărcinat cu conducerea întregului aparat al Siguranței publice.

Ministrul Afacerilor Străine este d. Berger Waldenegg.

Ministrul Fey păstrează funcțiunile de comisar general al Statului, având și resortul afacerilor administrative interne.

La Finanțe rămâne d. Buresch, la Comerț d. Stockinger, la Prevederile sociale este numit d. Neustaedter-Stuermer, cărui i se încredințează și resortul organizării corporative.

Subsecretari de stat sunt numiți general Zeaner la Apăra-

rea națională, Pertner la Instrucție, Karwinski la Justiție, care va gira și subsecretariatul de stat al Internelor în mod provizoriu. Deasemenea, pentru o scurtă perioadă de tranziție, fostul subsecretar de stat Tauschitz va gira afacerile secretariatului de stat al Afacerilor străine.

Subsecretar de stat al agriculturii rămâne ca și până acum d. Ilg. Ministrul agriculturii va fi numit ulterior. Deasemenea urmează a fi numit la ministerul Prevederilor sociale un subsecretar de stat pentru protecția muncitorească, care va fi desemnat din rândurile muncitorești.

Comitetul ministerial însărcinat cu luarea de măsuri extraordinare pentru siguranța Statului rămâne în funcție sub președinția d-lui Starhemberg, având ca locțiitor pe d. Fey.

Italia nu mai crede în Germania!

Ziarul „Messagero“ din Roma ocupându-se de evenimentele din Austria, despre care afirmă că au fost puse la cale de Germania, scrie următoarele:

„Prea adesea făgăduiele guvernului german n'au fost împlinite. Prea adesea, negocierile Reichului au fost simple pretexte pentru a câștiga timp și pentru a încurca ideile și lucrurile. Guvernul din Berlin a făgăduit să respecte independența Austriei și să colaboreze loial la restaurarea economică a republicii vecine.

Elaficatoarea cronica a ultimelor zile dovedește cum

și-a respectat angajamentele luate în fața Europei întregi.

Nu se tratează de două ori cu acela care a călcat cu ațita sadism legea onoarei. Nu există guvern, care să n'aribă azi dreptul de a-și re-lua față de Germania deplina și întreaga libertate de acțiune. Multe lucruri vor putea fi revizuite și vor trebui poate rezizuite.

În așteptare, se pune în-țrebarea dacă guvernul din Berlin prezintă cu adevărat garanțiile de corectitudine și de loialitate în angajamente, care s'au la baza relațiilor normale și pacifice între state“.

Propaganda revizionistă a fabricii de ciocolată „Kandia“

Inspectoratul regional de poliție și siguranță din Timișoara a fost sesizat acum câțiva timp de faptul că fabrica de ciocolată „Kandia“ din Timișoara, care are instalate în mai multe centre din țară cutii automate de bomboane și cutii de jocuri, ar introduce în aceste cutii marfă ambalată cu tricoul maghiar și cu harta Ungariei trianonice, făcând astfel, chiar pe teritoriul României, o îndrăzneată propagandă revizionistă.

Organele inspectoratului regional au confiscat mai multe cutii „Kandia“ din oraș și s'au convins de adevărul celor ce se spuneau în sarcina acestei fabrici, al cărei director de altfel este supus maghiar și locuiește în Timișoara cu pasaport dela Budapesta.

În cursul cercetărilor ce s'au efectuat după confiscarea cutiilor „Kandia“, direcțiunea a-

cestei fabrici a venit cu scuza inadmisibilă că bomboanele „Kandia“ se vînd în ambalaj pe care se imprimă culorile și specificul diverselor țări din lume.

Scuza aceasta evident că este o îndrăzneală în plus, fiindcă în România cel puțin „Kandia“ trebuia să știe că n'are voie să popularizeze „specificul“ trianonice al Ungariei revizioniste.

Dosarul acestor senzaționale descoperiri a fost înaintat Consiliului de Război al Div. I.

Rugăm pe toți abonații în restanță, să ne expedieze pe adresa din Arad, sumele ce ne datorează.

Citiți și răspândiți „E c o u l“

Mult e dulce și frumoasă

Reproducem din cererea înregistrată la primăria Aradului de fundația „Fischer Eliz“ a comunității izraelite din Arad, referitoare la edificările sale depe bulevard despre care vorbim în altă parte a ziarului nostru, următoarea mostră de limbă românească:

„Cerere pentru construirea unui gheretelor (baraca) din caramida și lemne“.

Pe această cerere primăria a pus următoarea rezoluție:

Se aprobă „construirea unei gherete provizorie în bulevardul Regina Maria no. 12 (pe teren public), conform planului înaintat și cu condițiunea că gherete (sic!) nu poate fi întinsă pe pavajul carosabil“, etc.

Se vede că Fischer Eliz a n'vățat românește la școala d-lui Ursu, și viceversa, d. Ursu la școala „Fischer Eliz“.

Comisarii Negrescu și Mateescu înainte de a li arestați intenționau să fugă din țară

În urma mandatelor de arestare lansate de parchetul general al Curții de apel contra comisariilor șefi Aurelian Negrescu și Mateescu, invinuiți primul, pentru complicitate la asasinarea lui Sterie Ciometi, iar al doilea ca coautor la acest omor, ambii au fost depuși în arestul închisorii

Văcărești. Comisarii Negrescu și Mateescu, implicați în acest monstruos asasinat în ziua arestării erau pe punctul de a fugi din țară.

Fapt destul de curios că ambii își scoseseși pașaport și posedau toate actele pentru părăsirea legală a țării.

Reportaj

— Anul 1999, plus 180 —

Gazetarul, când nu mai poate să se inspire din actualitate în mod silit se întoarce spre trecut și caută câte ceva interesant pentru cititorii cu poftă mare de senzational, în cărțile și gazetele vechi. El este ca zeul păgân Ianus care are două perechi de ochi, cu unii scrutează trecutul, iar cu alții pătrunde în viitorul nebulos. Iată ce poate visa ziaristul.

În anul 1999 va apare în gazeta „Unde Lungi“ următorul reportaj. Titlul gazetei este foarte probabil, fiindcă și oamenii și gazetele vor avea titluri electro-tehnice. Precum pe Kohnii, pe Schwarții și pe Leifensteinii îi va chema Stortoferescu, Troposferescu și Trăsnescu așa și cărțile și gazetele se vor acomoda cu titlurile lor timpurilor, numindu-se Schinteia, Fulgerul, Atomul, etc. Reportajul va avea următorul conținut.

Eri în 20 minute 17 secunde s'a ținut la etajul al cincizecilea al stațiunii aereo-nautice Nr. 1 congresul elefanto-asinobovin pentru protejarea oamenilor. O mare mulțime de măgari, boi și elefanți s'au întâl-

nit aici din toate părțile lumii. Președinte a fost ales cel mai bătrân măgar, iar de secretari ai congresului au fost proclamați cei mai tineri măgari dintre prezenți. Ca bărbați de încredere au fost onorați doi boi renumiți în tagma bovină, iar de controlori ai gestiunii au fost numiți doi dintre elefanții cu trombele cele mai strașnice.

Discursul festiv l-a ținut cel mai talentat măgar al cărui nume nu-l mai amintim fiind destul de cunoscut.

Discursul magistral va apare în întregime în „Gazeta Măgarilor“. Noi ne mărginim să-l redăm în rezumat.

Doamnelor Măgărițe, Domnilor Măgari,

Vă salut cu toată căldura unui suflet de veritabil măgar, că nu ați pregetat să veniți din toate părțile lumii la congresul filouman și nu ați cruțat timpul d-voastră atât de valoros, ca să dați ajutorul unor ființe atât de nenorocite cum au ajuns oamenii. Ei cândva au jucat un mare rol în istorie, dar acum sunt

complet degenerați și dacă nu ar fi mila măgărească, ca să-i adune în azile și să-i nutrească artificial, ar peri în scurt timp. E destul să amintesc că oamenii cari cândva au avut o dantură strașnică, azi nu mai au dinți de loc și trebuie să mănânce iarbă măcinată. Știm așisderea că în vremurile de demult acești oameni pe noi măgarii ne socoteau simbolul prostiei, dar noi ținem să arătăm că nu suntem ființe răsunătoare. Ci din contră, nobili și iertători.

Aici discursul este ntrerupt de un dușman neimpăcat al oamenilor.

— „Domnule, dacă ai fi un măgar adevărat, nu ai vorbi așa, se vede că ești un catâr“.

Măgarul opozant este numai decăt prins de urechi, și dus afară, și apoi îmbrâncit într'o aeronavă express și sburătorit la locul său de baștină.

— Continuați! Să auzim! Să auzim! (strigă măgarii liniștiți și culți).

— „Mă rog, spune oratorul, eu cred ca să trecem peste acest incident c'un zâmbet superior, fiindcă sunteți convinși cu toții că nu sunt o corcitură ci un măgar adevărat din neam în neam. (Așa e! Așa e! A-

plauze frenetice).“

Cred că sunt în asentimentul d-voastră al tuturor când spun, că noi măgarii cu dragă inimă jertfim milioane grele pentru întreținerea oamenilor, fiindcă timpul ne-a răsunat.

În vremurile de barbarie și de nedreptate, măgarii rodeau la polomidă și la spini de li se strepezeau dinții, azi noi suntem în fruntea lumii. (Bravo! Bravo! Se cutremurau păreții de aplauze).

Înainte titlul de măgar era o rușine, azi este un titlu de glorie. (Să trăiești! Vivat) Trebuie să vine timpul, când cei cu patru picioare să valoreze mai mult decăt cei cu 2 picioare (Așa e! Trăiască Măgarii!). Precum ne mărturisesc documentele, graiul măgarilor era de batjocură, azi el este limba cea mai frumoasă! (Bravo! Să ne trăiești!).

Cum nu am merita noi măgarii titlul de recunoștință, când am înțeles să realizăm echilibrul social pe care oamenii au fost la rândul lor incapabili să-l realizeze? Este o nemernicie să vorbești despre egalitatea între dobitoace, fiindcă suprema înțelepciune este ca fiecare dobitoc să fie la locul său. Frații noștri boi sunt făcuți pentru muncă, deci să

muncescă, — elefanții fiindcă au trombe puternice, sunt mențiți să ridice greutatea, și așa mai departe, — iar noi măgarii, fiindcă am purtat în spatele noastre pe cei mai renumiți oameni când în mod firesc s'a lipit de noi înțelepciunea, și fiindcă întotdeauna am aspirat la locurile prime, se cade să fim în frunte (Asistența se scoală în picioare și aplaudă îndelungat pe orator).

Am ținut să amintesc aceste lucruri, ca nici un fel de teorie greșită să nu tulbure armonia noastră în marea operă caritativă de a îngriji de bieții oameni.

Azilele filoumane le vom înmulți tot mai mult și le vom îmbunătăți ca să-i avem ca martori ai strălucitei culturii măgărești“. (Foarte bine! Bravo!).

După discurs, societatea a trecut la cenzurarea socotelilor și a compus bugetul pe anul 3000.

După congres a urmat un banchet strălucit și un bal de toată frumusețea, combinat cu un concurs de frumusețe între sexul slab măgăresc. Exact la timp, măgarii și oaspeții lor îmbarcându-se în elegante aieronave, au purces la drum în toate părțile lumii. Șt. C.

MARE TRANSFORMARE

GRĂDINĂ de VARĂ
RESTAURANT
BAR la

MADAR Cabaret
(PĂSĂRON)

Inceputul seara la 10 jum. Deschis până'n zori. Prețuri ieftine. Muzica de jazz și țigănească. — Bucătărie caldă până dimineață

Statui ungurești la Arad Mistificările presei maghiare

— Revolta lui. — M'am întors în România sau în Ungaria. —
Constatări triste —

De vorbă cu un tânăr întors din străinătate

Aseară am stat de vorbă cu un tânăr care s'a întors de curând din Franța. Cum eram pe malul Mureșului, prima întrebare i-a fost aceasta:

Bine domnule, dar ce țară e asta și ce oraș e Aradul care are două statui românești, și acelea într'un singur loc, iar în parc se mai pot vedea busturi de ale unguirilor și cu inscripții ungurești? Ce tineret e în țara asta de rabdă ca aceste statui să mai stea verticale? Dacă orașul n'are bani să ridice monumente românești, cel puțin să aibă curajul de a nu oferi un spectacol ca cel din parc!

La noi și aiurea

Ce era să-i răspund? Că la noi se pune prea puțin preț pe naționalism? Că sunt lucruri mai importante la ordinea zilei sau că fiecare e ocupat de îndoliorarea propriului buzunar? Dar conlocutorul meu m'a prevenit spunându-mi că

și în Franța se fură, poate mai mult ca la noi. Dar acolo se și lucrează, se face ceva din care să tragă foloase țara, sau orașul și... natural, și ministrul sau primarul respectiv.

„Imi vine să dezertez!”

„Imi vine să dezertez — spunea tânărul — să fug de-aici până nu mi se pervertește complet sentimentul național. Să mă duc undeva departe unde să-mi făuresc un vis frumos despre o țară bogată, frumoasă și... românească. Da. Pentru că aici dacă noi românii avem impresia că trăim în Ungaria, cu atât mai mult sunt îndreptății unguirii să se creadă la ei acasă, odată ce nu simt nevoia de a vorbi, de a scrie sau de a citi românește, pentru că fiecare român se crede obligat de nu știu ce sentiment de pudoare ospitalieră, să vorbească ungurește oriunde merge.

Nu mai vorbesc de gazele ungurești cari își fac de cap într'un fel pe care n'aș fi îndrăznit niciodată să-l presupun”.

Nu voi mai înșira toate motivele de revoltă pe care tânărul român le-a găsit, pentru că le cunoașteți cu toții. Și asta-i partea tristă. Dacă stai de vorbă cu un cetățean, îți dă dreptate. Se revoltă și el. Dar nimeni nu face nimic pentru vindecarea răni. Nici cei mici nici cei mari.

Și noi, după ce am discutat vreme de două ceasuri și după ce am găsit fel de fel de soluții, ne-am dus la culcare fiecare cu gândurile sale, pentru că în ziua următoare să fim luați de curentul micilor nevoi pe lângă care naționalismul rămâne un ideal, o chestiune asupra căreia se poate... vorbi frumos.

Dr. C.

— Cazul Ion Insperger. — De ce a fost pensionat din oficiu. — Atenție la corespondenții din Arad ai presei budapestane —

Despre cazul Ioan Insperger s'a mai scris în coloanele ziarului nostru. Tragedia acestui fost maestru la școala superioară de arte și meserii din Arad, ne-a impresionat și pe noi. De aceea ne-am și interesat ca să cunoaștem cazul, sezizati fiind de cele debitate de ziarul „Erdélyi Hirlap”, instigatorul presei din Ungaria în contra noastră în legătură cu moartea lui Ioan Insperger.

14.500 de lei leafă lunară, fără să știe românește

Dela o persoană care cunoaște perfect cazul acesta, am aflat amănuntele ce urmează:

Printre maestrii minoritari rămași la școala de arte și meserii din Arad, a fost și Ioan Insperger, fire calmă, îndrăgostit de meserie, dar încăpăținat și refractor oricărui îndemnuri de a se obișnui cu noua lui situație. A refuzat astfel să învețe românește, deși a fost de nenumărate ori conciliat de colegii lui minoritari ca să învețe limba oficială. Astfel, în timp ce aceștia își plăteau lunar pe instructori ca să-i învețe limba română, Ioan Insperger își cheltuia cine știe cum suma lunară de lei 14500 cu care era retribuit în ultimul timp, adică înainte de 1 Aprilie 1931, când a fost pensionat din oficiu, pentru incapacitate profesională.

„Cum își făcea lecțiile...”

Înainte de pensionare, Ioan Insperger a avut două inspecții. În loc ca să se facă nevăzut, s'a prezentat unui domn inspector general, plângându-se că n'a primit încă suma de lei 9200, ce i-o datora statul pentru diferență de gradajie, din anul 1927. Colegii lui i-au amintit că are o leafă mare și că nu mai face să se târguiască pentru o sumă atât de mică.

În fața inspectorului general, Ioan Insperger n'a putut să rostească decât titlul aceluia pe care îl avea în față.

— Spune, domnule, l-a rugat d. inspector general.

Ioan Insperger, însă, nu știa nici atât românește ca să-și depună jalba.

Inspectorul general l-a întrebat cum își face lecțiile practice, dacă nu știe un cuvânt românește. I s'a răspuns printr'o tăcere mută. Cel întrebat, nu știa nici măcar ce l-a întrebat superiorul său. Acesta, i-a acordat atunci un termen, până când trebuia să învețe ceva românește.

Ioan Insperger, însă, nu s'a sesizat de avertismentul superiorilor săi. Au intervenit din nou colegii, cerându-i să-și

angajeze un profesor, căci leafă mare avea. Nu i-a ascultat.

Un truc fatal

La o nouă inspecție, Ioan Insperger s'a prezentat lamentabil. Nu avea caietul reglementar cu lecțiile pentru lucrările ce le executa cu elevii. S'a pretat atunci la un truc fatal: a pus mâna pe condica de lecții a unui coleg și astfel, a fost prins în flagrant delict. În condica de inspecții a școlii, noul inspector a menționat că funcționarea pe mai departe la școală a lui Insperger este dăunătoare învățământului și a cerut ministerului să se sesizeze.

Ministerul instrucțiunii a mai trimis încă un inspector care nu i-a putut da maestrului I. Insperger decât o notă rea din limba română.

În fața acestei situații, ministerul l-a pensionat pe data de 1 Aprilie 1931, ținând seamă că școala devenise acum superioară și unul maestru i se cereau servicii mult mai dificile decât mai înainte.

Pregătirea lui Insperger

La o școală superioară de arte și meserii, nu pot funcționa, în principiu, decât maștri cu o pregătire de gradul școlii. Ioan Insperger nu avea decât școala de ucenici. Ținând, însă, seamă că a funcționat la școala inferioară, mai putea fi menținut — dacă știa măcar românește.

Nimeni, însă, nu a fost vinovat că Ioan Insperger nu și-a dat puțină osteneală ca să-și învețe lecțiile și să le știe preda elevilor.

Un sfârșit tâmpit, ca să aibă presa maghiară o temă de instigație

La pensie nu avea dreptul decât la vârsta de 75 de ani, sau după 35 ani de învățământ, ceea ce nu era încă cazul la d-sa.

Mai trebuia să aștepte câțiva ani. Și a așteptat patru. În momentul când urma să-și primească pensia, mijlocită printr'o intervenție a școlii, deși nu atinsese vârsta de 57, — s'a strangulat.

În mai tot timpul a fost ajutat de colegii de școală, cu sume mici, ce e drept, însă dacă lucra undeva, — o mai putea duce până la pensionare.

N'a ascultat sfatul binevoitor al fostului său director, ci se ținea mereu de numele unor avocați.

La 75 ani urma să primească o pensie de vre-o 8-9000 lei lunar.

Despre rest, pe mâine.

Rep.

400 milioane pentru achitarea restanțelor

— Un prim efect al semnării acordului —

Se știe că de pe urma încheerii acordului cu creditorii pentru reducerea datoriei noastre publice, statul realizează pe durata lui care cuprinde și anul bugetar 1934, o economie totală ce se cifrează la 5.300 milioane.

Creanțe în restanță

Nu e un secret pentru nimeni că proviziunile ce trebuiau să se facă la Banca Națională pentru serviciul datoriei publice pe de o parte, iar pe de alta slabele încasări, au dus la situația ca statul să nu poată achita o serie de ordonanțe emise în baza decretelor lunare, sporind astfel teancul creanțelor în restanță. Nu e vorba de creanțele din trecut. Acele figurează în bugetul extraordinar și rămân a fi achitate, fie prin mijloace extraordinare, fie lichidate cu ocazia împrumutului intern. E vorba de ordonanțele emise de la începutul acestui an bugetar, adică dela Aprilie încoace.

Cum ministerul de finanțe nu le putea lăsa în suferință, fără a aduce prejudicii și prestigiului statului și intereselor particulare, d. Victor Slăvescu, odată semnat acordul a și luat măsuri pentru lichidarea lor. Nici n'a așteptat să se întorcă în țară.

Intr'o convorbire telefonică ce a avut cu d. Mițică Constantinescu în cursul nopții de Sâmbătă, d-sa a recomandat

să se ia contact cu Banca Națională pentru deblocarea dela contul de proviziuni pentru datoria publică, a unei sume care să servească la achitarea acestor ordonanțe.

D. Lăzeanu, secretar general al ministerului, s'a dus la Banca Națională, unde a avut o constatare cu d-nii Oscar Chiriacescu și Costin Stoicescu.

Ca urmare, Banca Națională a pus la dispoziția tezaurului o sumă de 400 milioane, care va servi la lichidarea ordonanțelor rămase neachitate dela 1 Aprilie 1934 până la zi.

Dacă va rezulta, după această operațiune, un surplus, el va fi utilizat pentru acoperirea cheltuielilor curente.

În acest sens se va alcătui un decret pentru acordarea acreditivelor necesare.

Peștii din delta Dunării se prăpădesc din cauza uscăciunii

Brăila. Din cauza marilor călduri mlaștinile din Delta Dunării au început să sece și din această pricină peștii se zbat și mor pe capete. Din ordinul pescăriilor Statului, s'a deschis eri digul dela Filipoiu, pentru ca apa să treacă în terenurile secate și să împiedice distrugerea peștelui și sporirea pagubelor, cari și până acum sunt destul de mari.

Cinematograful

CENTRAL

Programul de azi:

Repriză!

Cântarea cântărilor

Marlene Dietrich

Reprezentațiile

la orele 3, 5, 7.15 și 9.15 seara

Prețuri normale.

SELECT

(Crucea Roșie)

Programul de azi:

Repriză!

Dragostea creiază moda

Renate Müller,

Georg Alexander,

Otto Wallburg

Reprezentațiile

la orele 3, 5, 7.15 și 9.15 seara

CORSO

Programul de azi:

La orele 7.15, și 9.15.

Acoperiș deschis!

Sala plăcut răcorită!

Aventurile unei fete de pension

Comedie muzicală cu

Anny Ondra, Siegfried Arno

INTERCONTINENTALA

SOCIETATE ANONIMĂ ROMÂNĂ DE TRANSPORTURI ȘI COMUNICĂȚIE

FACE TRANSPORTURI ȘI VĂZUTURI PE ÎNTREG GLOBUL

Cetiți „ECOU”

Când ajunge un oraș pe mâna francmasonilor

(Urmare din pagina I-a)

La 27 crt. comisia interimară a adus decizia că aprobă construirea barcii pe corso, și că aprobă deasemenea edificarea etajelor la palatul »Fischer Eliz«.

In privința barcii, comisia interimară avea o acoperire: avizul favorabil al comitetului edilitar. Dar acest aviz favorabil nu putea fi luat în niciun chip în seamă, pentru trei motive.

Întâi și întâi, pentru că nu se poate accepta o bătaie de joc, ca aceea ce-o voia la adresa

bulevardului central al orașului și la adresa cetățenilor comunitatea israelită;

Al doilea: pentru că cronologia acestui aviz este curată porcărie: întâi se dă avizul, apoi se înregistrează cererea, și pe urmă lese referentul la fața locului, ca să refereze;

Al treilea: pentru că lucrările s'au început înainte d'a fi autorizate, încât nu o încuviințare ulterioară, ci o pedeapsă și imediata demontare trebuia să fie hotărârea unei comisii interimare cinstite.

N'a fost de ajuns de dragul acelorași masoi bătaia de joc cu baraca depe corso?

A mai trebuit să se autorizeze împotriva avizului comitetului tehnic edificării de etaje pe cel mai circulat loc depe corso, și-anume într'o vreme când e încă prea vie în amintirea obștească crima în masă ce era să se producă la cinematograful »Capitol« din Timișoara?

Nu 'nțelegem: Și-a pierdut comisia interimară a Aradului capul? Și nu 'nțelegem:

De ce ține morțiș comunitatea izraelită să facă edificări în asemenea chip, cu riscul pentru cetățeni să se pomenească că le cad etajele 'n cap?

Ultima oră

Se trece dela bătaie de joc la atentat în contra vieții cetățenilor

Acoperirea ce-o avea comisia interimară din partea comitetului edilitar, privitor la batjocura depe corso, numai acoperire nu se chiamă prin urmare.

Dar comisia interimară nu s'a mulțumit să aprobe numai cererea — care avea aviz favorabil — privitoare la baracă.

Tot atunci comisia interimară a aprobat și planurile de edificare a etajelor palatului, și dacă hotărârea referitoare la baraca depe corso e o provocare și-o bătaie de joc, hotărârea referitoare la etaj este un atentat la viața arădanilor!

Fiindcă — acum vine partea cea mai gravă a întregii chestii — comisia interimară a aprobat planurile acestor edificări având la dosar numai avizul dela 16 Iulie al comitetului tehnic, în care se spune — precum s'a văzut mai sus — că comitetul tehnic »nu propune aprobarea planurilor«!

Nicio piesă nu există la dosar, nu până la data de 27 Iulie când a adus comisia interimară hotărârea, dar nici până astăzi, din care să se vadă că comitetul tehnic și-ar fi modificat avizul dela 16 Iulie.

Nu numai atât: Avem precise informații că comitetul tehnic nici nu vrea s'audă de aprobarea dată împotriva opoziției sale de comisia interimară, și e hotărât și la altfel de împotrivire față de decizia inconștientă, dacă nu vinovată, a comisiei interimare.

Și-a pierdut comisia interimară a Aradului capul?

După toate cele de până aci, ne întrebăm îngroziți: pe ce mâni criminale am ajuns?

N'a fost de ajuns de dragul partidului maghiar înormântarea municipală a românofobului Barabás?

N'a fost de ajuns de dragul lojii la care se închină bunii credincioși din comisia interimară, scutirea de impozit a imobilului lojii francmasonice?

N'a fost de dragul nu atât al lui Kauffmann cât se știe al cui, că ni s'a pus pe cap un impozit special de două milioane și jumătate, atunci când nu s'au găsit

bani în bugetul comunei pentru instituțiile românești de cultură?

Demisia comisiei edile a Aradului

Șapte dintre cei zece membri ai comisiei edile a primăriei Arad, și anume d-nii: Ștefan Zab, președinte, arhitectii Rafiroiu, Marian, Szantay, Dömötör și Inginerii Nachtnebel și Weil, și-au dat în bloc demisia, înregistrată sub no. 23313.

Demisia s'a produs în semn de protest față de modul cum se amestecă președintele comisiei interimare dr. Ioan Ursu în chestiunile de edificări.

Comisia edilă desaprobase modul în care își edifica o casă cu etaj în strada Dumbrava Roșie no. 13 o preoteasă din Șebiş, d-na Narița. Edificările ar fi trebuit autorizate de comisia edilă și apoi de comisia interimară. Comisia edilă s'a opus, comisia interimară n'a adus nicio hotărâre, iar d. dr. Ioan Ursu, cu dela sine putere, a îndrumat serviciul tehnic să tolereze lucrările.

Iată ce se poate întâmpla la Arad. Vom urmări de aproape cele ce mai urmează.

Fiindcă nu ne putem închipui că aceste demisii în bloc vor putea rămânea fără consecință.

Scandalul administratorului financiar Traian Margan în șantanul dela Arad

A cui este mașina Tmș. 788?

Ne-am ocupat ieri sumar de scandalul provocat de faimosul administrator financiar dr. (doctor!) Traian Margan dela Timișoara în șantanul »Cornul vânătorului« dela Arad, unde administratorul financiar se deplasase întovărășit de o ceată veselă, pentru a continua un chef început încă la Timișoara.

In această afacere au intervenit următoarele fapte noi: Marți dimineața s'a depus din partea celui maltratat în șantanul »Cornul vânătorului« de către ceata veselă a d-lui dr. Traian Margan o plângere însoțită de un certificat medical, din care reese că cel maltratat are o plagă la frunte, care se va vindeca în timp de peste 8 zile.

Denunțatorul a dat și lista agresorilor, iar în fruntea acestei liste se află însuși d. dr. Traian Margan, care se pare că a făcut și pe amfitrionul bătaușilor veseli.

Denunțatorul s'a mai plâns că poliția a identificat numai pe patru dintre agresori, când în realitate ei erau cinci; în consecință denunțatorul cere să fie identificat și cel de al

cincilea agresor, ca să știe cu cine se va judeca.

Denunțatorul s'a constituit apoi parte civilă în procesul ce va urma, cu suma pe care o va precisa la proces.

Denunțul înaintat chesturii de poliție Arad poartă numărul de înregistrare 14358.

A cui e mașina?

S'a stabilit că mașina cu care au venit la Arad pentru chef și bătae cheflii d-lui dr. Traian Margan avea nr. Tmș. 788.

Vom cerceta a cui este mașina cu acest număr — și vom trage și din împrejurarea aceasta concluziile ce se vor putea trage.

ABONAMENTE:

Lei 500 pe an, 275 pe 6 luni, 150 pe 3 luni.

Pentru bănci, cafenele, industrii, toate instituțiile particulare și administrațiile publice: lei 1500 anual.

Chestiunea furtului săvârșit de piariștii din Timișoara

In reportajul nostru de ieri asupra felului cum ordinul piarist din Timișoara a înțeles să-și achiziționeze terenul pe care s'a clădit liceul acestui ordin, s'a strecurat o greșală de informație. Liceul piarist, după cum am arătat ieri, a luat ființă în urma unei convenții între statul maghiar, primăria Timișoara, episcopia rom. catolică și ordinul piarist din Ungaria. Imprumutul de 60.000 coroane, despre care am amintit că s'a dat la clădirea liceului piarist, n'a fost acordat de primăria Timișoara, ci de ordinul piarist maghiar. Primăria Timișoara a avut totuși un amestec în acest împrumut, întrucât ea s'a obligat să restitue ordinului piarist maghiar această sumă dată cu împrumut pentru piariștii din Timișoara.

Piariștii din Timișoara, deci, când și au clădit liceul, au apelat și la generozitatea primăriei, impunându-i să suporte ea acel împrumut de 60.000 coroane — iar mai târziu, fără ca să aibă vreun drept în acest sens, s'au înscris

și în cartea funduară proprietari ai terenului asupra căruia nu aveau decât un limitat drept de folosință.

Manoperile acestea nu trebuie să ne mire deloc, pentru că, se știe, ordinul piarist din Ungaria a fost un puternic instrument de maghiarizare în mâna guvernelor budapestane. Și pentru că să poată servi cât mai bine »ideea de stat maghiar«, piariștilor li s'a permis orice — chiar și furturi de terenuri, după cum am arătat noi ieri.

Comisia interimară a municipiului Timișoara s'a ocupat luni în plenul ei de furtul de teren săvârșit de piariști. Comisia și-a însușit cererea de radiere a piariștilor din cartea funduară — cerere care, după cum se știe, a fost soluționată încă Sâmbătă în sensul cerut de primărie, dar pe care n'o iscălise decât d. primar prof. Augustin Coman, atunci când a fost înaintată instanței.

Cererea aceasta și-au însușit-o luni și membrii minoritari ai comisiei interimare.

Vieța sportivă

Campionatele naționale de atletism

Brașov. — Sâmbătă și Duminecă în prezența M. S. Regelui Carol II s'au desfășurat campionatele naționale de atletism.

Probele au dat următoarele rezultate:

100 m. plat: 1. Covaci (CAC) 11" 2/10; 2. Ionescu Crum (Astra Braș.) 11" 5/10; 3. Schmidt (Olimpia Br.) 11" 6/10.

200 m. plat: 1. Covaci (CAC) 24"; 2. Ghițescu (Grănicerul) 24" 6/10; 3. Löwenfeld (CAT) 24" 8/10.

400 m. plat: 1. Iordache (Gr.) 54" 2/10; 2. Csalmér (Ol. Br.) 54" 9/10; 3. Puhala (Chinezul) 56" 8/10.

800 m. plat: 1. Lăpușan (Viforul Dacia) 2'9" 8/10; 2. Krauser (CAC) 2'11" 7/40; 3. Nencula (V. D.) 2'15" 2/10.

1500 m. plat: Manea (St. Român) 4'28"; 2. Lăpușan (V. D.) 4'31" 8/10; 3. Brenderfer (Olimpia Br.) 4'39" 9/10.

10.000 m. plat: 1. Manea (St. R.) 35'20" m.; 2. Comănescu (V. D.) 36'52"; 3. Stan Vasile (Leg. Sportivă).

110 m. garduri: 1. Csegebi (Ol. Br.) 17" 5/10; 2. Herold 17" 8/10; 3. Virgil (St. R.) 19" 9/10.

400 m. garduri: 1. Pulrala (Ch.) 1'1"; 2. Krauser (CAC) 1'1" 4/10; 3. Virgil (St. R.) 1'2" 2/10.

Salt în lungime: 1. Ionescu (Astra) 6,61 m.; 2. Schmidt (Ol. Br.) 6,49 m.; 3. Lupan (CAT) 6,32 m.

Salt înălțime: 1. Dr. Biro (CAC) 1,65 m.; 2. Herold 1,65 m.; 3. Panajot (Tg. M.) 1,60 m. Săritura cu prăjina: 1. Dr. Biro (CAC) 2. Csegezi 3,35; 3. Stinghe 3,20 m.

Triplu salt: 1. Guțu (Politehnica Tim.) 12,43 m.; 2. Panajot 12,39 m.; 3. Ionescu Crum 12,12 m.

Aruncarea greutății: 1. Marian (Leg. Sp.) 12,17; 2. Herold 11,06 m.; 3. Havaletz (CA Arad).

Aruncarea ciocanului: 1. Cătona (Vulturii Lugoj) 33,14 m. singurul concurent.

Aruncarea discului: 1. Hava-

letz (C. A. Arad) 44,79 m.; 2. Soare (St. R.) 36,77 m., 3. Herold 36,70 m.

Aruncarea sulitei: 1. Soos (Tg. Săcuiesc) 55,60 m., 2. Csaklony (Jiul) 52,20 m., 3. Slobozeanu (St. Rom.) 51,63 m.

Ștafeta 4x100 m.: CAT 47" 7/10
2. Olimpia Brașov.

Ștafeta 4x400 m.: 1. Grănicerul 3'55" 6/10.
Maratonul național: 1. Gal (IAR) 3 ore 8'40".

Clasamentul este următorul: 1. Clubul Atl. Cluj 26 puncte
2. Stadiul Român 21 puncte
3. Viforul Dacia 17 puncte.
Perforanța cea mai bună reușită în concurs a fost a arădanului Havaletz, prin aruncarea discului.

România a contestat matchul cu CAT din motivele că Korony fiind suspendat pe 2 ani nu avea dreptul să joace; iar jucătorul Havas mai este legitimat și pentru Haggibor din Cluj.

Duminecă la matchul CAO-Crișana d. dr. T. Morariu a fost lovit de un domn Crețu căruia nu i-a convenit arbitrajul d-sale.

Brașov, 31. Astăzi se joacă în localitate matchul Gloria CFR (Arad)—ACFR.

Clubul muncitoresc RGMT din Timișoara a perfectat un turneu în Polonia care va avea loc între 19 August și 1 Septembrie. Lotului care se deplasează i se va alătura arădanul Bugariu.

Echipa timișoreană este prima formație din România, ce întreprinde un turneu în Polonia.

Simpaticul »Cica Lazi« Sferă, fundașul Universității din Cluj, în urma tratativelor cu Venus, a primit deslegare.